

"Fredsministerens hjørne"

Norge var det første landet i verden til å etablere et miljøverndepartement. Nå er det på tide med et fredsdepartement – slik de har i Nepal eller Etiopia. Dagens mediabilde er så preget av militarisme, at vi mener det trenges en motvekt.

Fredsbevegelsen ved Internasjonal kvinneliga for fred og frihet – WILPF- Norge har bare startet opp, for å få fram hva vi tenker en fredsminister ville sagt – om vi hadde én. Vi er flere som skriver under samme vignett – med fokus på fredsminister som institusjon.

' Tid til å tenke og frigjøre seg fra sine vante mønstre.' Norges fredsminister G.Sætre august '21

• *Sommeren 2021 har vi erkjent at Korona ikke er over og at resultatene klimaendringene med enorme oversvømmelser og tap av mange menneskeliv nå også rår Europa. Hvordan ville det sett ut, om Norge tok konsekvensen av dette? La oss spole 5 år fram i tid:*

Norge er et så lite land at alle nødvendige aktørene kan samles i et rom og få løst sine problemer. Og det var akkurat det landets førte Fredsminister gjorde. Hvem hun definerte som de nødvendige aktørene gjorde overskrifter verden over. Det var filosofer, nyutdannede økonomer, freds og konflikt forskere, respekterte gravejournalister, varslere, pedagoger, feltarbeidere, veteraner, aktivister og kaos piloter. Omfanget av grunnarbeidet for utviklingen av landets etiske væren var omfattende og grunnleggende annerledes. Fredsministerens hadde klare regler for hvordan dialogen skulle foregå. Byråkrater, politikere, forsvars og utenriksdepartementet fikk i oppgave å lytte, og skrive referater til resten av befolkningen. Slik fikk den politiske klassen tid til å tenke og frigjøre seg fra sine vante mønstre. Slik ble makten ikke bare omfordelt, men også omstrukturert til den fundamentale kursendringen som gjorde landet friere og mer demokratisk.

• *Har Norge blitt den fredsnasjon den hadde påstått at den var?*

De innledende lange filosofiske samtalene om språk, etikk og demokrati dannet konsensus for hvordan det ble mulig for landets mange ulike aktører å samarbeide og faktisk gjennomføre endring i praksis. Et betraktelig bedre system å leve i for flere var ikke lenger umulig. Konsekvensen av det humanistiske rammeverket initiert av Fredsministeren gjorde en strukturell forskjell. Omleggingen av norsk våpenindustri ble en naturlig konsekvens, akkurat som norsk militær deltagelse i de uoversiktlige internasjonale intervensjonene ble uaktuelt. Spenningene med Russland roet seg betraktelig, og NATO ble ytterst forvirret og stum.